

De ingreep aan Claudia's hart
staat in de wacht door de coronacrisis

'STEL DAT IK NU WEER EEN HARTINFARCT KRIJG?'

Claudia (45) is
hartpatiënt en zou eind
maart een belangrijke
hartkatheterisatie ondergaan.

Door de coronacrisis werden veel
ziekenhuisingrepen echter uitgesteld,
waaronder ook Claudia's onderzoek.

Net als vele anderen kan ze alleen
maar afwachten. Maar zorgen maakt
ze zich wel. Als hartpatiënt is ze extra
kwetsbaar voor het coronavirus.

"Wie weet hoe lang de wachtlijsten
straks zijn als alle ingrepen ingehaald
moeten worden..."

Bijna vier jaar geleden kreeg ik op een warme zomerdag drie hartinfarcten achter elkaar. Het gebeurde heel plotseling, daarvoor had ik bijna nergens last van gehad. Ja, ik had weleens het gevoel gehad dat er iets afgeknelde werd in mijn rechterarm, maar omdat dat kwam en ging, zocht ik er verder niks achter. Ook werd ik soms beroerd en badend in het zweet wakker, alsof ik een buikgriepje had. Ik besteedde er nooit veel aandacht aan, dacht hooguit dat ik iets verkeerd had gegeten of zo. Achteraf gezien waren het waarschijnlijk signalen van mijn lichaam dat er iets niet goed zat, maar ik had het gewoon echt niet door. Ik werk in de beveiliging van defensie en was op een zondag aan het werk, toen ik opeens een drukkend gevoel op mijn borst kreeg. Ook was ik misselijk en had ik last van heesheid. Het leek alsof ik een opvlieger had. Van binnenuit kreeg ik het zomaar vanuit het niets erg warm. Ik kon het niet plaatsen en voelde me al snel heel beroerd. Toevallig was ik samen met een collega en hij vroeg of alles wel goed met me ging. Ik zei dat ik pijn had in mijn rechterarm en beschreef ook mijn andere klachten. 'Dat klinkt niet best,' zei hij. 'Ga anders voor de zekerheid even naar de huisartsenpost.' Hoewel ik zijn zorgen in eerste instantie wegwuifde - het ging vast zo weer over - besloot ik tien minuten later toch zijn advies maar op te volgen. Mijn moeder is op haar achtenveertigste overleden tijdens een hartkatheterisatie en ik wilde in ieder geval

uitsluiten dat ik zelf ook hartproblemen had."

Maagtabletjes

"Eenmaal op de huisartsenpost bleek dat mijn bloeddruk te hoog was. Ik had een druk van 168 over 98, veel te hoog voor mijn doen. Maar verder kon de arts niks afwijkends aan mijn hart vinden. Omdat ik in mijn rechterarm pijn had en niet in mijn linkerarm, kon het volgens haar geen hartinfarct

deed ik uiteindelijk, maar zelf vond ik het wel een beetje overdreven. Het ging toch verder gewoon goed met mij? Waarom moest ik dan zo nodig naar huis?

Het antwoord op die vraag kwam al snel, want die avond kreeg ik opeens eenzelfde soort aanval. Net als die middag voelde ik een vervelende druk op mijn borst en mijn temperatuur schoot omhoog. Ik had geen idee

'Tot twee keer toe werd ik naar huis gestuurd. En toen kreeg ik mijn derde infarct van die dag...'

zijn. Ook toen ik haar vertelde dat er hartklachten in mijn familie voorkwamen en dat mijn moeder er zelfs op vroege leeftijd aan was overleden, bleef ze daarbij. Voor de zekerheid overlegde ze nog met een cardioloog, maar ook die gaf aan dat mijn klachten niet specifiek waren voor een hartinfarct of hartklachten. Zelf dacht de huisarts eerder aan mijn maag, omdat ik ook rondom mijn maag last had van een drukkende pijn. Met het advies om maagtabletjes te nemen en opnieuw te bellen als ik weer last kreeg, kon ik weer naar huis. Gelukkig voelde ik me toen al wat beter. Daarom belde ik naar mijn werk om te zeggen dat ik er weer aankwam, maar mijn collega zei dat ik voor de zekerheid beter naar huis kon gaan. Dat

wat me overkwam, maar had wel weer het vermoeden dat het mijn hart kon zijn. Toch raakte ik niet in paniek en ik zei rustig tegen mijn man dat we de huisartsenpost weer moesten bellen. Dat deden we en we moesten direct langskomen. In de wachtkamer namen mijn klachten weer af, maar voordat ik het wist, kreeg ik voor de derde keer die dag een aanval. Ik vroeg nog of het echt niet mijn hart kon zijn, maar de dienstdoende huisarts - een andere dan die ik 's middags had gezien - dacht ook van niet. Na een uitgebreid onderzoek, waarbij wederom niks aan mijn hart werd gevonden, werd ik weer naar huis gestuurd met dezelfde diagnose als die middag. Het was waarschijnlijk mijn maag, hopelijk zouden ►

'Echt
onwerkelijk.
Het was net
alsof ik dat
niet was, die
daar op die
brancard lag'

die maagtabletjes snel gaan werken. Ik snapte er niks van. Wat was er met me aan de hand? Dit moest toch meer zijn dan alleen mijn maag?"

Spoed

"Weer thuis kreeg ik 's avonds laat opnieuw last van grote druk op mijn borst. Deze keer had ik het zwaarder. Het voelde alsof ik 'zwevend beroerd' was. Ik kan het niet anders uitleggen. Ik was heel misselijk en duizelig en voor mijn gevoel draaide alles om me heen. Ik voelde me totaal niet lekker en mijn kaak voelde ook vreemd. Ik waarschuwde mijn man, die direct de huisartsenpost belde. Omdat ik die dag al twee keer bij hen was geweest, leek het de assistente beter dat er nu een team bij mij thuis langskwam. Ze arriveerden met z'n drieën en ik moest mijn pijn een cijfer geven. Maar het gekke was dat ik geen pijn voelde, het was meer een heel naar gevoel. Toen ging

het snel. Omdat ik niet goed aanspreekbaar was, moest ik naar de spoedeisende hulp. Binnen no-time waren we onderweg naar het ziekenhuis. Alleen onze oudste zoon, die toen zeventien was, wist dat we voor onderzoek weg waren.

Hartklachten bij vrouwen

Als het gaat om het ontstaan van hart- en vaatziekten en de symptomen daarvan, bestaan er duidelijke verschillen tussen mannen en vrouwen. Zo zijn de signalen bij een hartinfarct bij vrouwen vaak minder duidelijk, zoals ook het geval was bij Claudia. Soms spelen hormonen een rol, maar er kunnen ook andere oorzaken zijn. Na problemen tijdens de zwangerschap (denk aan een hoge bloeddruk en/of zwangerschapsdiabetes) loop je als vrouw een hoger risico om later hartklachten te krijgen. Daarnaast hebben vrouwen vaker dan mannen problemen in de allerkleinste bloedvaatjes in het hart. Dit kan onder meer leiden tot vernauwingen in de kransslagaders. Bij mannen zitten deze vernauwingen meestal in een grotere tak van de kransslagaders op één specifieke plek.

Bij vrouwen zijn de vernauwingen vaak over een grotere lengte aanwezig. Sommige vrouwen hebben een verhoogde kans op een hartinfarct. Het is verstandig om extra alert te zijn als je

- al voor je veertigste in de overgang bent
- een ernstig verhoogde bloeddruk tijdens de zwangerschap had of zwangerschapsdiabetes
- rookt of hebt gerookt
- een hoge bloeddruk hebt
- een hoog cholesterolgehalte hebt
- diabetes hebt
- vader, moeder, broer of zus al voor zijn of haar vijfenzestigste een hartinfarct heeft gehad.

Kijk voor meer informatie op: www.hartstichting.nl.

Onze jongste zoon, toen elf jaar, sliep al. Die hoorde pas de volgende ochtend wat er allemaal gebeurd was. En dat was niet niks..."

Intensive care

"Op de spoedeisende hulp werd direct een hartfilmpje gemaakt. Daarop was te zien dat ik een onderwandinfarct had. Het onderste deel van mijn hart zat helemaal dicht en was zelfs al aan het afsterven. De arts van de spoedeisende hulp vertelde me dat ik een hartinfarct had gehad, en waarschijnlijk meer dan één. Er moest zo snel mogelijk ingegrepen worden. Vervolgens werd ik met gillende sirenes naar een gespecialiseerd ziekenhuis gebracht. Nu achteraf kan ik het allemaal goed vertellen, maar op dat moment was het echt onwerkelijk. Het was net alsof ik dat niet was, die daar op die brancard met heel veel haast het ziekenhuis werd ingereden. Alles leek een beetje langs me heen te gaan. In de operatiekamer stond al een heel team op mij te wachten. Pas toen ik al op de operatietafel lag, zagen de artsen dat ik ook twee fikse vernauwingen in mijn kransslagaders had. Mijn rechterkransslagader zat al voor negennegentig procent dicht en de linker voor negentig procent. Hierdoor kreeg mijn hart bijna geen zuurstof meer. Via een sneetje in mijn lies werd een zogenoemde stent geplaatst. Hierbij werd het dichte vat in mijn rechterkransslagader met een klein ballonnetje weer opengemaakt. De stent op de plaats van de vernauwing zorgde ervoor dat het bloedvat weer open ging staan, zodat

mijn hart in ieder geval weer wat meer zuurstof kreeg. Op de intensive care na de operatie moest ik zo stil mogelijk blijven liggen. Het was inmiddels midden in de nacht en rond half vier ging mijn man doodmoe naar huis. Zelf stond ik strak van de spanning. Van de verpleegkundige kreeg ik een slaappil, maar ik was zó alert, geen pil die mij die nacht in slaap kon krijgen. In een vlaag van verstandsverbijstering zette ik op Facebook dat ik drie hartinfarcten had gehad en in het ziekenhuis lag. Al snel stond mijn telefoon roodgloeiend. Toen ik alle berichtjes van familie en vrienden las, realiseerde ik me pas hoeveel geluk ik had gehad. Ik was er nog..."

Bijwerkingen

"Tien dagen na de eerste operatie werd ik ook aan mijn linkerkransslagader geopereerd. Normaal gesproken wordt er minstens zes weken gewacht met een tweede ingreep, maar mijn cardioloog vond het te riskant om het nog langer uit te stellen. Ik liet het allemaal maar over me heen komen. Na mijn operaties moest ik veel medicijnen slikken om mijn hartslag en bloeddruk onder controle te houden. Het gevaar was dan wel geweken, maar de kans bestond dat mijn kransslagaders opnieuw dicht zouden slibben. Er was geen duidelijke oorzaak gevonden voor mijn hartinfarcten. Ik rookte wel - na mijn hartinfarcten ben ik meteen gestopt - maar mijn cholesterol was altijd goed geweest. Ik woog voor dit alles netjes drieënzestig kilo en had maatje ►

'Pas later
die nacht
realiseerde ik
me hoeveel
geluk ik had
gehad. Ik was
er nog...'

achtendertig. Mijn bloeddruk was wel altijd al aan de lage kant, maar waarschijnlijk was het ook gewoon domme pech dat ik in mijn hart toevallig twee slagaderverkalkingen had, waardoor ze bijna helemaal dichtslibden. Daarom was het heel belangrijk dat ik mijn medicijnen bleef slikken, maar

worden er verschillende metingen verricht en kunnen ook hartfuncties worden onderzocht, zoals de functies van de hartkleppen, de pompfunctie van het hart en eventuele hartritmestoornissen. Het leek me een goed idee, maar tegelijkertijd vond ik het doodeng. Mijn moeder

direct waren uitgesteld. Ik begreep het wel, maar maakte me ondertussen ook erg veel zorgen. En nu nog steeds, want tot op heden heb ik geen idee wanneer ik weer terecht kan. Wat als ik nu opeens klachten krijg? Kan ik dan wel in het ziekenhuis terecht? En mag mijn man dan bijvoorbeeld nog mee? Voor de zekerheid ben ik weer begonnen met de bètablokkers. Het is niet ideaal, met al die bijwerkingen, maar een andere optie heb ik niet. Omdat ik hartpatiënt ben, is het coronavirus heel gevaarlijk voor mij. Ik ben dus extra voorzichtig. Werken doe ik nog wel en op zich gaat dat redelijk. Ik werk op een oude vliegbasis en zit het grootste deel van de tijd in een hokje, dus kom ik gelukkig niet veel in contact met andere mensen. Dagelijks overlijden er alleen al in Nederland zo'n vijftig vrouwen aan een hartinfarct. Kun je nagaan hoe gevaarlijk deze aandoening is. Ik vraag me af hoe het straks zal gaan als alle operaties ingehaald moeten worden. Wie weet hoe lang de wachtlijsten dan zijn... We zullen het zien. Tot die tijd kan ik alleen maar afwachten en hopen dat mijn klachten niet zullen verergeren..." ■

'Ik vind het doodeng. Mijn moeder is destijds overleden tijdens een hartkatheterisatie. Zal het bij mij straks wél goed gaan?'

helaas kreeg ik veel last van bijwerkingen. Zo werd alles in mijn lichaam vertraagd door de pillen, waaronder ook mijn spijsvertering. Daardoor kwam ik snel heel veel aan. Ook schoot mijn temperatuur alle kanten op. Ik herkende mezelf gewoon niet meer. In overleg met mijn cardioloog stopte ik daarom met de bètablokkers, de pillen die ervoor zorgden dat mijn hartslag vertraagd werd."

Doodeng

"Zo rommelde ik een beetje verder, tot ik begin februari een afspraak had met mijn cardioloog, zij stelde een hartkatheterisatie voor. Daarbij worden het hart en de kransslagaders vanbinnen onderzocht met een katheter, een dun slangetje van enkele millimeters dik. Zo

was overleden tijdens een hartkatheterisatie en nu zou ik dezelfde operatie ondergaan... Zou het bij mij wél goed gaan?"

Uitgesteld

"Uiteindelijk werd de katheterisatie ingepland in de week van 23 maart. Maar toen kregen we de coronacrisis... Ik belde meteen het ziekenhuis om te vragen of mijn operatie nog door zou gaan. Het antwoord was nee. Later kreeg ik ook nog een brief thuis, waarin stond dat alle niet-noodzakelijke operaties per

Naschrift van de redactie:

Vlak voordat dit nummer gedrukt werd, is Claudia gebeld door het ziekenhuis waar ze haar hartkatheterisatie zou ondergaan. Ze wordt binnenkort ingeroosterd voor een nieuwe afspraak. Claudia hoopt dat het onderzoek alsnog snel zal plaatsvinden